

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14Csp/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119204490
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119204490.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: F. S., N.. XX.X.XXXX, A. B. XXX, o zaplatenie 256,45 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Trnava č.k. 14Csp/49/2019-25 zo dňa 27.8.2019.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 256,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 256,45 eur od 2.8.2016 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 30.5.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 256,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 2.8.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 1.6.2015 Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 264 eur na kúpu spotrebného tovaru. Kúpna cena tovaru bola 266 eur, z ktorej žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 2 eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanej pôžičku. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 11 eur. Do dňa spísania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 7,55 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 20.5.2016 listom vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná nezaplatila dlžné splátky ani v dodatočnej lehote, z toho dôvodu žalobca dňa 19.7.2016 úver zosplatnil. Do dňa spísania žaloby celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 256,45 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 27.7.2016. Zmluvnú pokutu si žalobca v konaní neuplatnil. Ako dôkazy pôvodný žalobca predložil Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX zo dňa 1.6.2015, Všeobecné obchodné podmienky, Predžalobnú upomienku zo dňa 20.5.2016, fotokópiu doručky, Prehľad splátok a úhrad, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.7.2016.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 14Csp/49/2019-25 zo dňa 27.8.2019. Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanej doručiť, súd s poukazom na príslušné zákonné ustanovenie, vo veci vydaný platobný rozkaz výrokom I. zrušil.

4. Podľa § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

5. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 10.7.2020 v súlade s § 116 ods. 2 CSP, k tejto sa nevyjadřila, skutkové tvrdenia nepoprela a neoznačila žiadne dôkazy.

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 CSP, pričom vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany, resp. zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

9. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 1.6.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku v sume 264 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 24 mesačných splátkach vo výške 11 eur. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 0,00 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 37,67 %. Termín konečnej splatnosti je uvedený spôsobom 07/2017. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.5.2016 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v dodatočnej lehote, následne vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná zaplatila na splatenie úveru sumu 7,55 eur, pretože akontácia ktorú zaplatila vo výške 2 eur, nespadá do zmluvy o pôžičke.

10. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

22. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 264 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázaný skutkový stav tvrdý žalobcom, keď z predložených listinných dôkazov vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazala dohodnutým spôsobom vrátiť. Žalovaná poskytnuté finančné prostriedky splatila len čiastočne vo výške 7,55 eur, pričom v konaní žalobcom uplatnený nárok žiadnym spôsobom nesporeovala, k žalobe sa nevyjadrila a súdu nepredložila ani nenavrholo vykonanie žiadnych dôkazov na preukázanie nedôvodnosti nároku žalobcu. Súd tak mal preukázaný skutkový stav tvrdý žalobcom, keď nebolo preukázané, že by žalovaná výšku jeho pohľadávky, prípadne správnosť jej výpočtu namietala. Nakoľko nárok žalobcu považoval súd za dôvodný, tomuto vo výroku II. rozsudku vyhovel a priznal mu sumu 256,45 eur (264 eur - 7,55 eur). Zároveň žalobcovi priznal aj úroky z omeškania v zákonnej výške v zmysle vyššie citovaného ustanovenia. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného

dlhu dňa 2.8.2016. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na ustanovenie nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže súd dospel k záveru, že požiadavka žalobcu je opodstatnená, bolo možné priznať žalobcovi nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 2.8.2016, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 256,45 eur od 2.8.2016 do zaplatenia.

23. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi bola priznaná žalovaná suma v celom jej rozsahu spolu s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 100 % a hrubý úspech žalovanej 0 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 100 % (100 % - 0 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď súd nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu postupu podľa § 257 Civilného sporového poriadku a v konaní takýto dôvod tvrdený ani nebol. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).